

PRI ZDRUŽENIH NARODIH, V IRANU IN DRUGOD

ZDRUŽENI NARODI

Medtem ko se je Carter zelo razveselil glasovanja, ko so obsoledili z velikansko večino sovjetski vdor v Afganistan, je Waldheim izjavil, da po njegovem sankeje proti ZSSR ne bodo uspešni, ampak da je treba iskati novih potov za razgovore. Zdaj je na obisku pri Indiri Gandhi in upa, da bo tudi tam našel kakšen primeren kanal.

Da je Indira nekoliko spremenila svoje mnenje, je dosegel angleški zunanj minister lord Carrington, ki je obiskal Turčijo, Oman, Saudovo Arabijo, Pakistan in seveda Indijo ter tako kot dedič nekdanjih najboljših poznavalev tega področja doprinesel svoj delež k utrditvi na Zahod gledajočih državnikov. Obiskal je tudi afganistanske begunce v Pakistanu, katere sedaj oborožujejo tako Amerikanci kakor Kitajci.

IRAN

Ameriški diplomat Robert Ode je bil za 45 dni poslan v Iran, pa sedaj že ves čas sedi med talci. Poslal je pismo Washington Postu, v katerem med drugim pravi: „...stalno nas drže v temnih sobah, nas zvežejo in zaradi stalnega ropota in vršiča ni mogoče spati... pobrali so nam vse radioaparate...“

Potem ko je Homeini dal izgnati vse ameriške dopisnike, kaže, da bo ista usoda doletela nemške. 25. januarja bodo volitve za predsednika republike in Homeini je nekaterim, usmerjenim na levo, prepovedali kandidirati. Tudi je dal spremeni ustavo, češ da sedaj priznava tudi vero manjšinskih sunitov, kajti gre za celoten islam, ne pa za posamezne sekte. Odkrita je bila zarota proti Homeiniju, ta pa je tudi posvaril Sovjetske, da Iran ni Afganistan, ko je zvedel, da so sovjetske čete samo 30 km proč od iranske meje. Prenapetosti govorite, da USA podpira separatiste, da ne bo dobil petroleja, kdor se bo pridružil Carterjevim sankcijam in podobno. Pri demonstracijah pa je bilo izrecno poudarjeno, da se Iranci bore proti ameriškemu kapitalizmu kakor tudi proti bogoskrunskega kolonializmu z Vzhoda.

Bivši šah Reza Pahlevi je izdal svoje spomine, v razgovoru z angleškim časnikarjem Frostom pa obdolžil mednarodne petrolejske družbe, ki naj bi bile krive njegovega padca.

EVROPSKA SKUPNOST

Po obisku amer. pomočnika zun. ministra Warren Christoferja v evropskih državah, se je pokazalo, da Evropska gosp. skupnost trdno stoji za Carterjem. Sestanek zun. ministrov v Bruslju naj bi se uspešno končal, kot je menil Genscher. Schmidt je dejal, da je ZSSR z glasovanjem bila praktično izolirana, saj jo je zapustila večina neopredeljenih držav. Kar je velik udarec za Castra, ki je menil, da bo postal Titov dedič v tretjem svetu.

Evropski parlament je invazijo v Afganistan obosodil, obenem pa svetoval pregled vseh trgovsko-gospodarskih in finančnih dogovorov z ZSSR, predvsem kar se izmenjave tehnologije ti-

če. Odbor ministrov Evropske skupnosti je izjavil, da invazija „predstavlja očitno kršenje načel mednarodnega prava kakor tudi ustanovne listine Zdrženih narodov... Tudi bistveni deli zaključnega dogovora v Helsinkiju so bili s tem dejaniem nespoštovani...“

Veliko presenečenje je vzbudila ugovovitev, da so tiste čete in tanki, ki so jih Sovjeti odpeljali iz Vzhodne Nemčije, zdaj na Madžarskem in v ČSR. Pri vodstvu OTAN-a bi sleherni premiki sovjetskih čet v smeri proti Jadranu pomenil neutralizacijo obrambnih postojank v Italiji, Grčiji in Turčiji ter tako spravil iz ravnotežja sedanje stanje.

Nemška kršč. demokracija bo šla v volilni boj z geslom „z optimizmom proti socializmu“; v tem duhu je že organizirala prvi tečaj o varnosti, katerega se je udeležilo neverjetno število oficirjev nemške vojske. Sploh postaja krščanska demokracija zelo militaristična v svojih javnih nastopih.

TITO

Dasi je bil amer. specialist Michael Debakey proti kakršni koli operaciji, so vendar poskusili zamenjati prizadeto žilo na levi nogi, a operacija ni bila uspešna. Zdaj so Titu levo nogo odrezali — v kateri višini, se ne ve. S tem je Tito eno od obeh zahtev — ne rezati noge, ne se zdraviti v inozemstvu — že moral po nasvetu zdravnikov spremeniti. Stalno sta pri njem radiolog Slovenec Miro Košak in anestesiist Predrag Lalević. Pri amputaciji naj bi poklicali na pomoč nekega kitajskega zdravnika, ki naj bi uporabil sistem akupunture, s čemer je bil Tito rešen običajno anestezije in z njo zvezanih problemov.

Pri glasovanju v UNO je SFRJ glasovala za obsodo Sovjetov. USA so 17. 1. uradno izjavile, da bodo podprle ozemeljsko celovitost Jugoslavije in nje varnost. Kljub temu so Jugoslovani sklical ljudi pod orožje in se pripravljajo na obrambo. Medtem ko se razburjajo nad tujimi dopisniki, ki naj bi namerno širili novice o možnem sovjetskem vdoru (verjetno tako misljivo vsi narodi Jugoslavije), zaradi te ali one separatistične linije — Macedonci, ki bi radi bili pod Bolgarijo, Hrvatje, ki bi radi bili spet neodvisni — pa vodstvo države stalno zaseda in večinoma živi v Ljubljani (k sreči zdaj svetovni tisk ne piše več Lubiana ali Laibach, na žalost pa govori o Brdu kod Kranja!), čakajoč, kaj se bo zgodilo. Od leta 1979 naprej je vodstvo v rokah naslednjih: Macedonia — Lazar Koliševski (je predsednik in mora sklicati interne volitve ob Titovi smrti), Slovenija: Sergej Kraigher, Hrvatska: Vladimir Bakarić, Bosna: Cvjetan Mijatović, Srbija: Petar Stambolić, Črna gora: Vidoje Žarković, Kosovo: Fadil Hodja, Vojvodina: Stevan Doronjski.

RODEZIJA

Lord Soames, ki zdaj upravlja državo, je poklical nekaj južnoafriških čet za obrambo železniškega mostu

Tine Debeljak

(111)

Med knjigami in revijami

F. BUKVIČ: ZGODE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ

Prekmurski rojak Frank Bukvič, o katerem sem že večkrat pisal, da je znanstvenik in pisatelj, da ima doktorat iz gospodarsko-političnih ved in iz germanistike, pa tudi nekaj semestrov medicine, da poučuje na severnoameriški univerzi v Fairfieldu nemško književnost in rusko sodobno, je izdal pri Slovenski kulturni akciji svojo tretjo knjigo pod zgornjim naslovom. Prvo knjigo je napisal kot 23 letni vsečiliščnik-begunc v Gradcu, pa jo tedaj — 1948 — ko so drugi izdajali šapirografirane taboriščne razmnoženje — imel srečo, da mu je slovenski meneš oskrbel tiskarsko odlično izdan roman BREZDOMCI (560 strani), ki tudi sicer pomeni zanimivo begunsko leposlovnino stvaritev: v času madžarske okupacije, v okolju prekmurske pokrajine, med partizanskimi, nemškimi in madžarskimi boji, med naturalističnimi dogodki in romantično ljubezensko avanturo itd., se bohoti baročno in kotončno pripovedovanje, ki pa vendar odkriva nastop novega pisatelja; kar bruha iz njega in le čakamo, kdaj se

bo uravnovesil. Ta v Gradeu pri nemški založbi v nemški brezhibni tiskarski tehnični tiskana knjiga begunskega pisatelja, kot vstop tedaj mladega prekmurskega pisatelja v slovensko književnost iz tujine, pa še celo. Kdor jo ima, ima knjižno kurioznost.

Šele 25 let pozneje je Bukvič temu prvcu dodal novo knjigo s prekmurskimi motivi iz Murske Sobote, pod naslovom Ljudje iz Olšnice (1973). Ta je že zelo umirjena, prinaša pa novo prvo v prekmursko in slovensko povest: madžarskega žida v slovenskem prekmurskem okolju. Močne karakteristike tega žida v času okupacije ter njega usodnost v nacističnem iztrebljevanju židov, so najboljše stvari v tej drugi zbirki izključno prekmurskih zgodb.

Sedaj je pri SKA izšla tretja leposlovnova knjiga Zgode o zdomcih in še kaj (str. 215). Vanjo je zbral nekaj starejših črtic, ki so še pred izdajo prve knjige izšle v Meddobju in drugod, pa motivno niso spadale med „Olšniške“ zgodbe, kakor na pr. Be-

MEDNARODNI TESEN

PREDSEDNIK CEAUCESCU je napovedal, da bo romunska vojska prenovila svoje orožje, ker da je „sedanj mednarodni položaj najbolj napet od konca druge svetovne vojne“. Nekateri misljijo, da ga je k temu sklepnu prignal položaj Titove bolezni.

ZA UNČO ZLATA so v New Yorku pretekli teden plačevali 850 USA doljarjev. To je nov rekord v ceni žlahtne kovin.

BOLTVIJSKA VLADA je prestavila datum volitev, najavljeni za 29. junij. Razlog za to naj bi bil, ker še niso na jasem, ali naj izvoljena vlada dokonča začeti mandat, to je 3 leta, ali naj načne novega. Za vsak slučaj je podtajnik za Latinsko Ameriko Samuel Eaton javil Boliviji, da ZDA ne bodo priznale nobene vlade, ki bi prišla na oblast potom vojaškega prevrata.

KUBANSKA milica je ponovno streljala in ubila dve osebi, ki sta se hoteli zateci na venezuelsko poslaništvo v Havani. Lani je bilo več takih dogodkov, zato ima poslaništvo pred vratim močno kubansko stražo. Venezuela je seveda protestirala proti takemu zatiranju.

KOMUNISTIČNA KITAJSKA je prenehala pogajati se s Sovjetsko zvezzo. Pogajanja naj bi pripeljala do končnega sporazuma pri njunih skupnih mejah. Kitajci menijo, da sovjetski vdor v Afganistan ogroža svetovni mir in da zato pogajanja nimajo smisla. Sovjeti niso komentirali te prekinitev.

V RIMU so teroristi Rdečih brigad postavili težko bombo v spalnico policijske postojanke, v kateri so počivali policaci in gasilci. Ranjenih je sedemnajst in večinoma spadajo k oddelku, ki se bojuje proti terorizmu.

NA JAPONSKEM so prijeli tri oficirje, ki so predajali informacije Sovjetom. Večinoma so bila to poročila o vojaškem položaju komunistične Kitajske, ki sta jih ZDA in Japonska skupno preučevali. Seveda SZ taji vsako sodelovanje svojega vojaškega atjaša.

ŠTEVILNE ODPRAVE naskakujejo Akonagvo. Veliko pa jih je moralo počakati, ker jih zaradi vremenskih neprilik niso pustili naprej. Vzpome kontrolira vojaštvo, ki zahteva aklimatizacijo in zmožnostni izpit plezalcev. Gora je letos že pobrala svoj davek: dva Severnoamerikanca in enega Švicarja.

AFGANISTAN — že leta 1921 je takratni sovj. zun. minister Maksim Litvinov obiskal Afganistan in vzpostavil prijateljske stike. Skoraj 40 let po tem je amer. zun. minister Foster Dulles obiskal ves Bližnji in Daljni

Beitbridge preko reke Limpopo. Temu se je edulj vodja odpora Nkomo, čež čemu klicati druge, ko imamo dovolj lastne vojske. Računajo, da se bo v Rodezijo vrnilo okrog 200.000 beguncov iz Mozambique, Angole, Botswane in Zambije.

gunec Farič, Prvi sosedje, Pometač Farič in Kako je pokojni Cambell prišel strašiti svojo ženo, ki ga je povozila z avtomobilom, ter Šoferski izpit. Te predstavljajo komaj četrtno knjige, tri četrtna pa zavzemajo povsem nove, tukaj prvič tiskane tri novele: 22. junij 1941 ali zadnji dan v življenju Franca Ščapa, Hana in njen ujetnik ter Svaka.

Prav med starejšimi stvaritvami sta dve črtici, ki ju smo stramravili na najboljši Bukvičevi stvaritvi, namreč Beguneca Fariča z dogodom iz ogrskega upora proti Sovjetom 1. 1956 (tiskana še istega leta v Meddobju! (Ta je izšla že v angleškem prevodu, bila brana v radiu, in je tiskana v antologiji slovenske ameriške literature v angleščini! Zaslubi, kajti spada med najboljše stvaritve naše emigracijske, zdolmske proze. Prav tako pa je močan tudi preprosti dickenovski felton o strašenju gospoda Campbella svoje žene v noči po njeni načrtovani „avtomobilski nesreči“. Samo preprost felton, pa takšna karakteristika oseb in dramatska napetost.

Druge nove črtice so že prave novele z motivi iz Prekmurja pred vojno do napada Hitlerja na Rusijo (22. VI. 1941); druga za časa avstrijskega ujetnika slovenskega častnika in njegove ljubezni; ter tretja, ki se tiče slovenskih zdomcev iz prve in druge vojne

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Čeprav v Mar del Platu pravijo, da pravo poletje začne šele v drugi polovici januarja, moramo reči, da so v Buenos Airesu počitnice v polnem teku. Kdor le more, se ne premakne iz hiše ali pa gre na oddih. Zato so tudi vlaki, ki med letom zjutraj in zvečer vozijo natrpani, sedaj nudijo preostalom nekaj več udobnosti.

Predsednik Videla tudi počiva: v Chapadmalalu pridobiva energije. Včasih naredi izlet v Mar del Plato, da si ogleda kako odersko delo ali pa sprejme na pr. nigerijske predstavnike. Ti so prišli kot izraz dobre volje, da bi zabrisali spomin na neljub dogodek v Trinidad Tobago. Kot je znano, so lansko leto Nigeriji napadli tamkajšnje argentinsko poslaništvo in izgnali diplome. Sedaj je dogodek razjasnen: Nigerija je posloplje kupila, Argentina pa je imela istega v najemu do 31. decembra 1979. Sedaj skušajo s svojim obiskom nanovo navezati prijateljske (ekonomiske) stike.

Za nekatere pa le ni počitnic. Ministerstva za Zunanje in Notranje zadeve še vedno preučuje položaj in pogoje s politiki in delodajalcem. Da pride do zastoja zaradi pomanjkanja soglasja pri sprejetju nekaterih določb. V vsem je videti nejasnost in negotovost gremialistov, da bi spoznali ali imajo zaslonko delavstva ali ne. Povrh se je pa še dogodilo, da se je osem sindikatov prijavilo na Ministerstvo za delo, kot je določeno v zakonu, kar pomeni odkrito nasprotstvo direktivam CUTA-e, ki je prepovedalo vpis. Ker po zakonu ni dovoljeno združevanje na deželnih ali državnih ravni (kar pomeni, da CUTA ne more obstajati), imajo sindikati čas do 29. februarja da se vpišejo na prej imenovano ministerstvo.

V zunanjih zadevah sta prišla na dan dve različni novici. V Londonu je vladila izjava, da bo v kratkem poslala ambasadorja v svoje poslaništvo v Argentinu. Pričakuje se, da bo tudi Argentina poslala svojega v London, saj je bilo tako sklenjeno preteklega meseca novembra. Odsotnost ambasadorja traja že štiri leta, ko sta ju vladci odpoklicali zaradi sporov okoli Malvinskoga otočja. V tem času sta predstavninstvama načeljevala le trgovska ataša. Druga novica je precej praha dvignila. V Vatikanu se sestajata argentinska in čilska voda, da bi mirno rešila problem Beaglevega kanala. Na sestankih, ki jih imata voda s kardinalom Samorejem, preučujejo možnosti, ki morejo privesti ta spor do konca. Vse je bilo kar mirno in optimizem je prevladovalo vse do trenutka, ko je adm. Isaac Rojas izjavil, da so zemljevidi, ki jih je predstavil Čile, napačni, lažniji. Čeprav so se vse tri stranke previdno izjavile, je le padla senca in moglo bi se zgoditi, da Argentina zaprosi Vatikan, naj pregleda čilske kartice, kot to priporoča adm. Rojas. Do sedaj je kard. Samoré to novico prešlišal in je ni komentiral. Adm. Rojas je zagrizen borec za sporno ozemlje in nekateri menijo, da te izjave Rojas ni vrgel kar tjavendan, da mora imeti zadostne razlage. Argentina do sedaj še uradno ni ničesar ukrenila.

Carter in javno mnenje...

(nad. s 1. str.)

dejstvo je, da je prav tako politiko želela večina državljanov. Vendar je bil Carterjev vzpon večji, kot je bilo pričakovati zaradi ne ravno primernih Kennedyjevih izjav, kako da je bila šahova vlad v Iranu tiranska. Drug činitelj, ki je tudi povečal Carterjevo popularnost pa so njegovi ukrepi proti Sovjetski zvezzi ob njenem vdoru v Afganistan, ki jih odobrava velika večina državljanov.

Seveda je še veliko možnosti, da bo v desetih mesecih, ki še manjka do predsedniških volitev prišlo do marsikateri sprememb v razmerju popularnosti ob teh majvidnejših demokratskih kandidatov. Toda veliko primarnih volitev z volitvijo volilnih mož bo izvedenih že sredi leta.

Ob tem razmišljajo pa moramo opomniti še na eno dejstvo: Carterjeva politika se je mnogokrat drugače zasukala, kot jo je načrtoval: Prizadevali so za izboljšanje odnosov s Kubo in Sovjetsko zvezo pa je dosegel nasprotno; njegovo cincanje glede nevronke bombe in novih bombnikov je tudi značilno.

LNB

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Mleko se je podražilo. Kupec bo moral po novem plačati 8 dinarjev za liter, odsteti pa bi moral 10 din, če bi proizvajalci ne dobili 2 dinarja nadomestila iz republiškega proračuna.

JESENICE — V jeseniški železarji, ki jo sestavlja 20 temeljenih organizacij združenega dela in tri delovne skupnosti, so 12. decembra glasovali o statutu SOZD Slovenske železarne in o dodatnem financiranju za pokrivanje nadomestil delavcem. Glasovalo je 85,9% od skupaj 6.557 delavcev. Statuta niso odobrili v Transportu, dodatnega sporazuma pa niso odobrili v Remontnih delavnicih, v Energetiki, Plavžu, Vratnih podbojih in v Transportu. V železarni bodo sedaj „analizirali, zakaj ni referendum dal zaželenih rezultatov“.

LJUBLJANA — V Moderni galeriji so 13. decembra odprli razstavo sodobne španske umetnosti, ki jo je posredovala generalna direkcija za kulturne stike z zunanjim ministrstvom Španije. Na ogled je 54 slik in 17 plastik.

TOLMIN — Tolminci se pritožujejo nad kvaliteto in nad obsegom preskrbe v občini. Podjetja se dosti ne menjijo za želje kupcev, ti pa se tolažijo: Sreča, da n'daleč do (stare) Gorice in Čedad....

MURSKA SOBOTA — Pomurska medobčinska gospodarska zbornica je zahtevala ostrejšo kontrolo pri naročilih kruha. Zgodilo se je velikokrat, da je Mlinopeku iz Sobote ostajalo kruha, ki ga trgovci niso hoteli prevzeti, če da ga niso toliko naročili. Tako je samo v enem primeru šlo za živinsko krmko kar 15 ton kruha.

CELJE — Veliko govorijo doma pred božičnimi prazniki, ko prihajajo zdenci domov na obisk, kako je treba zdencem pripraviti delovna mesta doma. Pa je v glavnem to samo besedjenje. V Dobrni je gostilna Lavec zaprta že več let; ranjno se je potegovalo že več zdencov, da bi jo vzeli v najem, toda zaman. Podobno je z gostilno v Škofji vasi, ki je tudi ne more dobiti zdomec, ker bo tu trgovska organizacija „nekaj gradila“ (pa šele leta 1985, če bo denar). Sicer z dvema gostilnami se problem zaposlovanja zdencov doma ne bo rešil, vendar je značilen za odnose do — zdomec.

BEGUNJE PRI CERKNICI — „Kulturni dom“ je zadnja leta propadal in sameval, za obnovo ni bilo denarja. Sedaj pa so sklenili krajani, da ga bodo skušali popraviti. Z deli so pričeli po novem letu, trajala pa naj bi kar pol-drugo leto. V spodnjih prostorih bodo seveda uredili „disco klub“, v dvorani obnovljenega doma. Ampak najprej disco-club....

MARIBOR — Na posvetu turističnega gospodarstva, ki je bilo 21. decembra v Mariboru, so ugotovili, da se za turizem v Sloveniji preslabo zani-

majo in da ni dobil v petletnem razvojnem načrtu ustreznega mesta. Zato pa tudi rezultati pesajo; tako je v letu 1979 število tujih turistov v Sloveniji padlo za celih 14 odstotkov.

RIBNICA NA POHORJU — V tej pohorski vasi, kjer je razočarani Stane Sever končal svojo umetniško pot kot član svojega „Gledališča enega“, so proslavili obletino njegove smrti. Kulturni program je organiziral ravnatelj osnovne šole in prijatelj ter sošolec Staneta Severja Franc Eržen.

LJUBLJANA — Ljubljanski pihalni trio — Fedja Rupel, flauta, Igor Karlin, klarinet in Peter Stadler, fagot — je v koncertnem ateljeju Društva slovenskih skladateljev predstavil občinstvu kar sedem novih kompozicij, med katerimi je bila ena skladba tržaškega skladatelja F. Niedra, ostale pa so dela slovenskih skladateljev Merkuja, Ajdiča, Pavla Miheliča, I. Majna in Darijana Božiča.

LJUBLJANA — Elektrogospodarstvo zahteva že dalj časa zaradi naraščajočih stroškov zvišanje cen električne energije. Proizvajalci zahtevajo 36,5 odstotka višje cene, porabniki pa so pristali le na 33,5 odstotno povišico. Na seji 20. decembra se tudi niso še mogli sporazumeti, ali naj veljajo nove cene od januarja ali naj bi bila povišica v dveh obrokih.

LJUBLJANA — V etnografskem muzeju so 21. decembra odprli representativno razstavo „Slovenska ljudska umetnost“. Razstavili so 500 značilnih predmetov: starljih hišnih portalov, vrat in okenskih mrež, fresk s kmečkimi domačij, panjev, panjskimi končnicami, hišnimi znamenji in oltarčkov, lesene in kamnite plastike, posodje, intarzirano in polslikano pohištvo, slike na steklu, platnu in lesu, vezenevine, noše, glasbila, nastik in igrače. Razstava bo odprta do konca maja 1980.

UMRLI so od 16. do 21. dec. 1979:

LJUBLJANA — Marcel Steindl, up.; Celestin Kotar, up. 66; Edvard Glavič, up. dentist; dr. Ciril Žakelj, up. in žena Ivica r. Suhadolc; Pavel Šuster, up.; Ivan Rus, up.; Marija Luštrek r. Stojan; Valter Švarc, up.; Janeža Gorjanc; Franc Šetina, 79; Marija Šifrer r. Malič; Ivo Jurca; Angela Benčina r. Harej; Ivan Žmuc, up. kromoyer; Pavla Breskvar r. Mihelič; Dragica Horvajc r. Fakin; dr. Milema Stamač.

RAZNI KRAJI — Anton Colarič, Novo mesto; Marija Šifrer, r. Eržen, 85, Škofja Loka; Marija Planko r. Isteň, 87, Mokronog; Jakob Herg, Mengevci, 76; Tine Prešeren, Lesce; Justi Bervar, Celje; Jože Veber, Sp. Gorje; Ivanka Turk r. Tomšič, 88, Vrhnik; Cecilia Stalowski, 79, Radovljica; Kristijan Henicman, Kranj; Pavel Bogovič, Krško; Ana Krautberger, Celje; Janez Rajar, Mirna peč; Franc Primc, Ig; Alojzija Skvarča r. Hrovat, Medvode; Ela Žabl r. Kapš; Anton Juha, Miklavževata, Ig; Jože Zelinka, Celje; Martin Kopušar, b. trgovcev v Celju, Trst; Ivan Sašek, 69, Raka; Marija Janež, 87, Zagorje; Mira Naraglav r. Zagorje, Trbovlje.

Taborjenje 7. in 3. razreda Prešernove šole

S kakšno vnemo so se ti šolarji pripravljali na štiridnevno taborjenje! Minogue so razprodali srečke za dvojno žrebanje in tako zbrali denar za stroške taborjenja.

Na pobudo Janeza Kokalja smo šli v Miramar, ki je približno 500 km dalje v Slovenski dom, kamor sta nas v dveh pokritih malih tovornjakih peljala g. Kokalj in čopov Gusti. Že ob četrti uri zjutraj smo se odpeljali iz pred Kokaljevo hišo v Castelarju in po lepi vožnji prišli v Miramar precej pred poldenom. Gospa Grozničeva nam je dala ključe za Dom, otroci so pa hitro postavili dva velika šotorja. Ga. Albinca Kopačeva, ki je šla z nami nam je brž pripravila kisilo in nam potem vse dni taborjenja dobro in okusno kuhalo. Nihče ni bil utrujen, zato smo šli popoldne vsi na žurngovo plažo in otroci vsi v morje, kljub hladnemu vremenu. Vroč čaj je potem vse prehadevalo.

Proti večeru nas je obiskala France Gornik, predsednik Slovenskega doma. Zgo. Anico sta nam bila zelo naklonjena. Ker do takrat sveti Miklavž še ni obiskal Miramarčane, sta nas prosila, če bi mi lahko poskrbeli za njegov obisk. Po kratkem oklevanju smo pristali.

Že pripravljeni pa smo prišli za „Slovenski večer“ na katerega smo primerno povabili vse miramarške Slovence. V soboto opoldan nam je g. Kokalj pripravil „asado“ v gozdu, kamor so prišli tudi odhajajoči šolarji Slomškove šole, ki so istočasno taborili v Tandilu in prihitali od tam pogledat miramarški gozd in morje.

Pozno popoldne nas je obiskal g.

Boris Koman, kateri je tudi daroval sveto mašo v kapeli, kjer vedno mašuje za Slovence. Somaševal je tudi pater Petelin, ki se je tiste dni mudil tam. Lepo smo prepevali pod vodstvom g. Japlja v precej zasedeni kapeli. G. Koman nas je razveseli s svojim obiskom potem tudi na naši pridravit.

Ko so se po maši začeli ljudje zbrati v dvorani, nas je precej skrbelo kako bo šlo. Luka sploh ni imel glasu pa je imel največ za povedati, nadomestila ga je Sonja Čopova, ki je bila tudi z nami. Tudi Dimitrij, Damijan in Alenka so imeli „razigralačne“ glasove, tako, da nam deklamiranje, recitiranje in petje ni najboljše uspelo. Malo so nas reševali lepi diaporiziti iz Slovenije, ki smo jih v zvezzi z besedilom projicirali.

Med slovenskim večerom se je dvorana popolnoma napolnila in po kratek odmoru so nastopili angelci: Metka, Kristina, Betka in Cvetka. Zapeli in zarajali so Mi, angelci smo mali... Za njimi so prišli iz pekla Lucifer — Gabi in parkeljna Dimitrij in Luka, ki so prav po parkeljski zapeli: Mi smo parklji... Za njimi je prišel sveti Miklavž, ki je zbrane lepo pozdravil in nagovoril ter razdelil precejšnjo košar daril. Še svoji učiteljici so taborniki pripravili lepo in toplo darilo. Seveda je pa Luka že preje poskrbel, kar na svoje stroške, čeprav mu je mama naročila naj varčuje, za skromna darilca vsem, ki so taborili.

Po končani prireditvi sta Irenka in Malči končali vsem s pecivom, ki so nam ga mame dale s seboj, Marko in

XVIII. POČITNIŠKA KOLONIJA

Društvo „Zedinjena Slovenija“ je ponovno, to je osemnajstič, organizira za otroke, ki obiskujejo slovenske šole, počitniško kolonijo v kordobske planinah.

Počitniški dom dr. Hanželiča jih je sprejel 27. decembra, potem ko je poteklo že petnajst ur odkar so se na Retiro poslovili od svojih družin in rođnikov. Hitro so se nastanili po sobah, pripravili postelje in razložili prljago po policev in omarah. In s tem je bilo vse nared: lahko so pričeli uživati svoje počitnice v Círdobi.

Izletov je bilo kar nekaj. Prvi je bil bolj romanje, saj smo v spremstvu msgr. Oreharja z rožnim vencem odšli na grob dobrtnika dr. Hanželiča. Sedemnajstkrat je on prišel naproti otrokom; letos so se otroci približali njemu. Pomolili so za pokoj njegove duše in pok. Lojzeta Pirca, ki je skrbel za lepoto in čistoč Doma, so se spomnili.

Bili so pri skali „El Zapato“ (peš so prišli do nje!), v Los Cocos so si ogledali pravljični svet, v katerega jih je popeljal vlakec; v labirintu so iskalni poti in jo seveda našli (nekateri tudi večkrat); bili so na Mástilu, si ogledali San Esteban.

Najmočnejši in pripravnejši so odšli na Uritorco. Lep dan so preživel na počitovanju na najvišji vrh Malih kordobske planin. Lepo so se tudi imeli ostali, ki so med tem obiskali Kristusa v La Cumbre, tovarno „El Rosario“, „San Jerónimo“ in pozdrivali slovduhovnika Andreja Stanovnika.

Prireditev ni manjkalo. Odkrili so ploščo v spomin dobrtniku, igrali tombola za slovenske misijonarje in praznovali nekaj večerov. Na Silvestrovo so se poslovili od starega leta s petjem in smešnimi prizori. Trije kralji so jih obiskali in jih razveselili. — Osomorec so bili sprejeti v svet gimna-

zijev, se po zlatih napotkih msgr. Oreharja poveselili in pričeli uradno živeti nov del svojega življenja. — Kres seveda ni manjak. Pozno v noč se je pesem razlegala in se ob tlenju drv poslavljala do naslednjega leta.

Pa še nekaj, brez česar ni možna nobena kolonija: igranje z žogo, petje in hrana.

Žoga je poleg kopanja najbolj prikupen del dnevnega reda. Zelo dobre volje so bili, če so mogli igrati; zelo slabe, če je žoga počila in jo je bilo treba popravljati.

Vsak dan so šli za kratek čas pod borovce, kjer so se učili ali ponavljali pesmi za med mašo, med prireditvami ali katero koli priliko. Včasih jih je spremljala violinista ali kitara.

Uboge kuharice! Brez prestanka so kuhalo in nosile na mizo. Ko je poslednjega porčja prišla na mizo, se je glasilo vprašanje: „Je še kaj?“ Seveda, kordobski zrak potencira appetit, zato itak močan zaradi sprehodov, vode in iger.

Duhovno hrano je delil msgr. Orehar. Vsako jutro so se udeleževali sv. maše, kjer so dobivali nauke za življenje na koloniji, doma in v šoli.

Kolonija je končala in otroci so presečni padli v objem še presrečnejših staršev 11. januarja. Vodstvo je tudi bilo presrečno: ker je vse lepo poteklo in — minilo. Saj je 14 dni kar dolga doba, da se zabava in skrbi za osemdeset otrok. Hvala Bogu, ni bilo resnejših bolezni, otroci so se kar dobro obnašali (fantje bolje kot deklice), slovensko govorjenje je bilo boljše kot kako prejšnje leto, napake in neprilike so bile malenkostne.

Zaradi vsega tega, moremo zapisati, da bo letosna kolonija ostala vsem v lepem spominu.

GB

Zaključek Srednješolskega tečaja

Srednješolski tečaj je zaključil januarjevno svoje šolsko leto 1979 z lepo slovesnostjo v Slovenski hiši. Najprej je msgr. Anton Orehar daroval zahvalno sv. mašo, pri kateri so aktivno sodelovali abiturienti. Potem so se študentje razšli po svojih razredih, kjer so jim razredniki razdelili sproščevala.

Medtem so se v dvorani zbrali starši in profesorji, ki so se jim pridružili tudi vsi dijaki. Ko so najboljši lanski študentje prinesli v dvorano zastave — slovensko, argentinsko in papeško — so vsi zbrani zapeli argentinsko v slovensko himno. Nato je Tine Debeljak ml., pozdrvil vse prisotne starše in dijake, pa tudi goste — predsednika NO Miloša Stareta, posebno še dijake iz lanuškega odseka in njihovega ravatelja lic. Andreja Rota.

V Uvodnih besedah je ravn. dr. Marko Kremžar poudaril, kako se mora tečaj vedno vračati na ideje iz katerih je pred 20 leti izšel.

Nato so razredniki posameznih razredov izročili nagrade najboljšim dijakom letosnjega leta, ki so: 1. letnik — Sonja Zorko in Ernestina Podboj; 2. letnik — Marija Zupanc; 3. letnik — Danica Malovrh in Magda Zupanc; 4. letnik — Marija Snoj in 5. letnik Anka Smole.

Odhajajočim abiturientom sta ravatelja obeh tečajev nato izročila sproščevala in diplome. V letu 1979 so hodili v 5. letnik: V Slovenski hiši: Magda in Veronika Beltram, Marko in Verica Breznikar, Matija Debevec, Nežka Durič, Marjan Jakšič, Stanko Jelen, Armando Karara, Marta Klemenc, Bineko Kočar, Janez Kopac, Pavlinka Korošec, Marta Koželnik, Ana Kržišnik, Jože Lenarčič, Irena Loboda, Kristina Lovšin, Jože Lukancič, Marko Malovrh,

Damijan pa sta spremno prenašala kozarce in stregla s čajem. Tako so se ljudje zadržali skoraj do polnoči med namenom. Res lep večer smo preživel skupaj s Slovenci iz Miramarja!

V nedeljo zjutraj nas je prebudilo sonce na brezoblačnem nebnu... poleg tega pa sta nas presenetili še gospa Lenčka Malovrhova in Sandra, ki sta nam prinesli dve veliki papirnati vreči kifeljkov in podobnega peciva. Ni bilo dovolj, da nam je gospod France Malovrh že prejšnji dan prinesel kup alfahorjev! Vsega smo bili veseli in zelo prav nam je prišlo! Zgodaj sta morali vstati, saj sta prišli v našo taborišče še predno so glavno pokukale iz šotorov.

Svetovala nam je naj se vrčamo preko Tandila, da bomo spoznali tako še en lep kraj. Gospod Janez in Gusti sta se odločila, da naredita ta „majhen“ ovinek, ki je dolg 200 km. Prelep dan nas je spravil spel na plažo in v more. Veselja s kopanjem in valovi je bilo veliko. Ker smo zlezli po mnenju g. Janeza predalec ob obale, nas je Gabrijel opozoril, da naj se približamo obali, da so v skrbeh za nas. Pa nam voda niti dobro čež pas ni segla. Ozgani od sonca smo se poslovili od Slovencev, ki smo jih dobili na plaži. Po kosilu smo v domu skupno pospravili, se še slikali in poslovili od Gornikovih, posebno od Marjana, ki je dva dneva preživel z nami — tako mu je vseč družba slovenskih otrok, da se nam je kar pridružil.

Računalni nam niso mič, še dohodek od Miklavževih daril so nam dati. Pač pa so nam naročili, da naj povemo, da lepo vabijo tja na taborjenje še druge šole, fante, dekleta ali posameznike. Kdor bo telja, mu gotovo ne bo saj je prostora za šotor dovolj, v domu pa kuhična, prostor za balinanje in sploh vse

kar se pot

V nedeljo, 24. februarja 1980

na Slovenski Pristavi v Castelarju

12. TOMBOLA

Prvi dobitek — MODERNA SPALNICA. Izdelek priznanega mizarskega podjetja France in Rudi Gričar.

Drugi dobitek — TELEVIZIJSKI APARAT

Poleg teh še nad 50 lepih in praktičnih tombol, nad 200 kvatern in 200 činkvinov.

Kupite tombolske tablice v predprodaji! Priporočamo se za lepe in praktične dobitke.

Med tombolo postrežba z jedili in hladnimi piščaki.

Pridite z družino, pripeljite s seboj tudi znance in prijatelje!

PO ŠPORTNEM SVETU

Mladinska jugoslovanska hokejska ekipa je v povratni tekmi prvič zmaga nad Romuni. Ta zmaga 4:0, je prva, ker doslej še nobenemu rodu mladincev ni uspelo premagati Romunov tekm. V prijateljski ne v kako prvenstveni tekmi. V prvi tekmi pa so Romuni premagali Jugoslavijo z 9:2.

V PETEM KOLU jugoslovanske košarkarske lige je ljubljanska Olimpija dosegla tretjo zmago z enim košem prednosti. V ljubljanski športni dvorani je 26. decembra premagala splitsko Jugoplastiko s 89:88. Med tekmo pa je Olimpiji kaj slabko kazalo. Splitčani so vodili tudi z 11 koši razlike, še tri minute pred koncem pa s tremi koši. Toda nekdanji igralec Jugoplastike, ljubljancan Vilfan je odlično igral in tik pred koncem preprečil možni izdelek nasprotnikov.

NA PRVI SKAKALNI TEKMI za svetovni pokal, ki je bila na 90-metrski skakalnici v Cortini, Italija, 27. decembra, so prva tri mesta zasedli Avstrije med 72 tekmovalci. Avstrijev Innsauer, Neuperjur in Groyerj je sledil Švicar Šumi, 5. mesto je pripadol Japangu Jagiju, 6. je bil Millonig (Zahomec, Avstria), 7. Kavabata (Jap.), 9. pa Bogdan Norčič.

Innsauer je iznenadel rekord skakalnice 88,5 m, Norčič pa je skočil 87 in 86 metrov. Drugi slovenski skakalci so se slabše uvrstili: Tepeš 17., 23. Ulagar, 29. Zupan, 36. Benedik, 43. Bajec, 45. Mlakar, 51. Anzel.

NA NAMIZNOTENISKEM turnirju za državno prvenstvo sta slovenska

kluba Olimpija in Sobota ostala bolj na začelju, za prva mesta se bodo v glavnem potegovali Vjesnik iz Zagreba, Spartak iz Subotice in Partizan iz Beograda.

PO 64 LETIH ni bilo božičnega tekmovanja v skokih v St. Moritzu v Švici. Slabo vreme z nenehnim sneženjem je 61 tekmovalcem iz 10 držav preprečilo tekmovanje.

OBVESTILA

NEDELJA, 27. januarja:

Dan verskega tiska združen s tradicionalno prireditvijo verske revije „Duhovno življenje“ na slovenski Pristavi.

SOBOTA, 16. februarja:

V Našem domu v San Justo velika pustna veselica.

NEDELJA, 24. februarja:

Na Slovenski Pristavi v Castelarju tombola.

NAŠ DOM

pripravlja
veliko pustno veselico

v soboto, 16. februarja 1980

Igral bo SLOVENSKI INSTRUMENTALNI ANSAMBL

Avtomobili in motorni čolni — velika izbira domačih in tujih znamk. — Jahte, jadrnice in trailerji.

EZEIZA

Ruta 205
(nasproti postaje Ezeiza)

AUTONAUTICA

Kredit na 12 mesecev, brez obresti. Smo zastopniki — JOHNSON IN TARRAB.

Mirko Kunčič

KRIVULJE ŽIVLJENJA

(Odlomek iz še neobjavljenega lastnega življenjepisa: „Krivulje življenja“.)

II.

zunanji steni je trhla odprtina; skozno lažijo podgane nofer in ven.“

Alenko je bilo sram. Bila je kar zadovoljna, da se je vse tako „srečno“ končalo. Zaradi veče varnosti je pa le smuknila k materi, in mati jo je stisnila k sebi kot nebolegljeno pišče. Saj bi jo tudi podgana utegnila ugrizniti in odkrhniti prstek...

Tako je minila prva vznemirljiva noč v pampi.

DRUGA NOČ V PAMPI

Dan je bil vroč in soparen. Le droben oblaček je plaval po nebu, kakor da bi iskal svoje bratce.

Bili smo v kuhinji, le Matjažek je bil odsoten.

Nenadoma nam zadoni na uho presnuljiv krik:

„Kača! Strupena kača!“

Priali sem iz kuhinje in hlastno vprašal Matjažka, ki je bled kot stena stal zunaj barake.

„Kje je?“

„Naravnost v baraku je zlezla,“ je zaječal Matjažek.

Skočil sem v kuhinjo po sekiro in

previdno stopil v barako. In res sem sredi barake zagledal meter dolgo strupeno kačo. Oberoč sem pomeril in zahamnil z sekiro. Sek! je reklo in kača ni imela glave več. Pa se je še kar krčevito zvijala na tleh, kakor da bi hotela tudi brez glave živeti in strahovati ljudi. In kar me je najbolj osupnilo: iz odsekane glave je še kar grozeče migal strupeni ježiček.

„Hu, kako je velika,“ je občudoča zinila Alenka.

„In grda, grda,“ se je prezirljivo namrdnil Matjažek.

„Ti pošast peklenksa!“ sem zarabantil. „Kača v hiši — ta je pa lepa!“

„Niti v baraki ne bomo več varni pred to golaznijo,“ je tarnačna žena in pritisnila najmlajšega na srce.

„Otroti, bodite previdni,“ sem svetoval Matjažek.

„Nič lažjega kot to,“ sem ga podražil. Če vidiš kačo, zakliči: „Kača postoi!“ In počakala te bo. Tukaj sem Matjažek, hitro mi odčesni glavo!“

„Dosti je šale,“ sem se zresnil in ukazal: „Vzemi lopato in zakoplji kačo na vrtu.“

Takšno je bilo prvo srečanje otrok s kačo-strupenjačo.

Ko je sonec ugasnilo na obzorju in so prve zvezde zamigljale v vsemirju, nas je drugo noč v pampi čakalo še večje presenečenje. Da, še nekaj skrivnostnega je imela v svojem osrčju naša trhla baraka.

„Lej spaka, da se tega nisem takoj domislil,“ sem zažurnjal in začel tolči po steni, da je bobnelo, kakor da udarjal po praznem sodu. V trenutku je utihnilo vse.

„Podgane so,“ je bistro uganił Matjažek.

„Podgane, da,“ sem prikimal. „V

ob 16. uri

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires

Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, dr. Tine Debeljak,

Slavimir Batagelj in Tone Mizerit

Correo Argentino (B) FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 24.576

Društvo Slovenska Pristava

Prof. dr. JUAN JESÚS BLASNIK

specialist za ortopedijo
in travmatologijoMarcelo T. de Alvear 1241, pritičje
Capital Federal
Tel. 393-3536Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahlevati določitev
ure na privatni telefon 666-4866.

Poravnajte naročnino!

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escríbano PúblcoCangallo 1642 Buenos Aires
Pritičje, pisarna 2
Tel. 35-8827KREDITNA ZADRUGA
"SLOGA" z.o.z.
B.M.E. MITRE 97
RAMOS MEJIA

T. E. 658-6574

URADNE URE:
PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

Skoraj v 80. letu starosti nas je nenadoma zapustila dne 13. januarja 1980 naša draga mama, stara mama in prastara mama, gospa

Marija Logar roj. Troš

K večnemu počitku smo jo položili naslednjega dne na pokopališče Villegas.

Zahvaljujemo se vsem številnim prijateljem in znancem, ki so jo prišli kropiti, darovali cvetje in jo spremljali na zadnji poti in posebno č. g. dr. Alojziju Starcu za vodstvo pogreba.

Priporočamo jo v molitev.

Žalujoči:

sin: Franc z ženo Sonjo

hčerka: Milena por. Žvan

vnuki: Monika Elizabet, Franc

Andrej, Baby in Tea

pravnukinja: Špelca

Družina Šturm

„Veste, kaj napravijo Indijanci, če koga čebela piči? Oteklično namažejo s tobacno žlindro.“

In že sem segel na polico, kjer sem imel pipo, da bi izbezal črno žlindro iz nje.“

„Namaži, očka, namaži,“ me je pričanjala Alenka.

„Nak, žlindre ne maram,“ je zatulil Matjažek in divje brcal po bornem ležišču. In kakor ga je bolelo, si ni mogel kaj, da je ne bi Alenki zasolil: „Naj si ona namaže jezik z žlindro!“

Mati je položila Matjažku mrzel obkladek na uho in ga tolažila:

„Potrpi, saj bo kmalu bolje.“

Vrgel sem napol živo čebelo na tla in jo pohodil.

„Da se ne bo mučila, reva,“ sem poučil otroka. „Saj nima pameti in ne ve, da je komu kaj hedgega storila. Čebela, ki koga piči, mora sama umreti. Ampak to mi ne gre v glavo, odkod se je vzela? Čebele se pred mrakom vračajo s paše k svoji matici.“

Zdajci mi je pogled obvisel na razpoki v trhlem podu. Ob razpoki sta čepeli še dve čebeli in nekam budno migali z nožicami, kakor da se jima ne da spati in si pripovedujeta lepe pravljice...“

Povsetilo se mi je v glavi. Legel sem po dolgem na tla, pritisnil uho k podu in prisluhnil.

„Kaj je vendar, za božjo voljo?“ je nestrpo vprašala žena.

(Bo še)